



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illustrium Virorum Poemata

Amstelodami, 1672

Typographus Lectori Salutem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11215

T Y P O G R A P H U S
L E C T O R I
S A L U T E M.

Purimum fanè detrimenti rei literariæ ab ineptiis absurda & incastigata scribentium vulgantiumque & hætenùs illatum, & inferri magis in dies, Lector humanissime, vetus est, ut sæpè audio, doctorum & sapientium hominum querela; indeque potissimum proficisci, quòd nostrâ tempestate nequaquam idem honor Musarum studiis est, qui antiquitus fuit, & qui propter excellentem eorum præstantiam ac dignitatem esse omninò deberet. Id autem præcipuum fatum esse aiunt literarum circa sermonem Latinum versantium: quæ tamen post earum usum non mediocriter intermissum, & usitatæ vulgò orationi posthabitu, majore præsidio opus habent ad
tuen-

AD LECTOREM

tuendam in animis hominum eam gratiam, quam sibi avorum nostrorum memoriâ flagrantissimam paraverant. Rursus alii ejus incommodi causam intempestivæ bonorum & elegantium scriptorum modestiæ tribuunt, & cuidam supra modum rigido & censorio propria in opera supercilio, dum mediocritatem in poëticis (de hac enim parte humanitatis loqui nunc libet) justo vehementiùs reformidant. Quamobrem partus ingenii sui plerumque pulcerrimos & absolutissimos novercali prorsus animo premunt, luci que publicæ, & eruditorum fructui subducunt, atque invident. Inter hos autem non pauci sunt, quibus ipsum Poëtæ nomen non admodum gratiosum, aut plausibile videtur: qui propterea, ne ab hominibus censeantur, exiguo paucorum amicorum theatro, ad obsequendum suis eâ in re studiis contenti, latiorrem nobilissimæ artis gloriam sanè quàm delicatè aspernantur, eâque de causâ

ra-

P R Æ F A T I O.

rariùs ad scribendum, & non nisi naturæ quodam impetu cogente, animum intendunt. Cùmque idcirco non habeant quo justum volumen implere possint, cum exiguâ supellectile prodire in publicum, & ingenii sui angustias fateri ineptum judicant: non Catulli, non Persii, non multorum prætereà nobilium Poëtarum exemplis permoti, quos pauci admodùm versiculi æternos, & splendidissimæ apud posteros gloriæ compotes fecêre. Ita fit, ut duorum vitiorum maximè inter se dissidentium operâ, thesaurus literarius scrutis sese (ut ita dicam) & quisquiliis refertum inveniatur, artiumque præstantissima, ac divinis olim insignis honoribus, magnâ ex parte vetere suo splendore ac dignitate spoliatam queratur. Ac literariæ quidem vanitatis invidiâ natio universa Typographorum (utinam immeritò!) laboramus, unâ cum præclaro nostro & post homines natos nobilissimo invento, atque artificio,

* *

cio,

AD LECTOREM

cio, ut non desint plerique qui dubitent, commodine plùs an detrimenti in genus humanum intulerimus, dum copiâ & multitudine omnis generis librorum, quâ nostro beneficio utuntur homines, onerandi potiùs quàm erudiendi sublevandique ingenia materiam præbemus. Eò itaque majore industriâ nitendum nobis est, ne in tanta splendescendi facultate excellentium ingeniorum monumenta, (quod alterum ex propositis superiùs à nobis vitiiis est) lucis publicæ præmia & ornamenta desiderent, sine quibus paulùm à sepulta inertia omnem humanæ virtutis præstantiam distare non immeritò Poëtarum præstantissimo visum est. Hæc agitanti mihi, variasque hanc in sententiam inter talium peritos disputationes audienti, vir eruditus & gravis commodùm ab Italia redux occurrit, post multos annos in cognoscendis ejus terræ moribus hominibusque consumptos; utque est literariæ elegantia studiosus

fus

P R Æ F A T I O.

ſus in primis, & emunctæ admodum
 naris, obtulit allatum inde Carminum
 fasciculum, quæ ſibi inter multas ejus
 generis ſcriptionum Iliadas probari con-
 tingerat, & in quibus nativum illum Ro-
 mani ſermonis leporem, jam inde Ci-
 ceronis ævo ab infuſa Urbi peregrinitate
 (ut ipſe querebatur) corrumpi cœptum,
 non admodum deſiderari viſum eſt.
 Cùmque idem multorum præterea do-
 ctorum virorum judicium eſſet, operæ
 pretium duxi publici illa juris facere,
 eâque ratione uſui & delectationi lire-
 ratorum haud mediocriter conſulere.
 Eſſi enim veteribus ſcriptoribus immo-
 rari multò ad Latinæ eloquentiæ profe-
 ctum utiliſſimum eſt: nequaquam tamen re-
 centiorum in vetuſtate imitanda indu-
 ſtriam ſpernendam puto, vel eam ipſam
 ob cauſam, ut pro exemplo ea & regula
 ad imitationem hujusmodi rectè & cum
 ratione inſtituendam, Latinè ſcribentes
 uti poſſint. Simul illud etiam ſpectan-
 dum

* * 2

dum

AD LECTOREM PRÆFATIO.

dum in primis fuit, ut homines adole-
scentes perspectâ ingeniorum nostri tem-
poris in edendis Latinis operibus felici-
tate, alacriùs in perfequendis literarum
studiis sibi pergendum existiment, dum
eruditos suos labores nequaquam debito
publicæ laudis & approbationis pretio
expertes quandoque futuros proximo ab
exemplo augurabuntur.

et siue ex merito tribuenda est honoris et dignitas
que ne illam quidem posse unquam esse illam
predecessoris sive deservit, quoniam non potest
itaque in omnium manibus futura communitate
lectabuntur utroque nomine et sicuti illustrior
sunt quorum potest inveniatur actione communitate
lucem suam vident. Cum in corpore sicuti sicut
summus pontifex, et sacro cardinalium col-
legio sicuti in rebus gravissimis operam suam
erant, aliquid in illa terrarum sua honoribus ad
facere, curam est sicuti ad in aliud potuisse sed
illud commemorabitur. Canon videtur periturus
dicitur. CLARORUM VIRORUM AT-
QUAM NEGOTII RATIONEM EX-
STATE OPERTERE. Nam et post ann
1711

A P-